

Gunn Scheen 1946-2012

PUBLISERT 5. august 2012

Med dyp sorg har vi mottatt melding om at Psykologforeningens tidligere leder, Gunn Scheen, er gått bort. Hun var både spesialist i samfunnspsykologi og i klinisk psykologi, og ansatt på Stord DPS . Etter to ukers sykehusopphold døde hun femte juli. Gunn Scheen ble begravet fra Bremnes kirke, fredag 13. juli, kl. 12.00.

Det var kreften som til slutt tok knekken på henne. Allerede i 1990 ble hun første gang operert, men fighteren Gunn ga seg ikke så lett. I løpet av de siste årene ble hun tilbudt uføretrygd, men avviste det, selv om hun ble tiltagende dårlig. Så sent som i mai var hun i jobb.

Gunn Scheen vil for alltid bli husket i Psykologforeningen, fordi hun i januar i 1992 brått og besluttsomt stilte seg til disposisjon som foreningens leder i en svært vanskelig tid. Den daværende valgte leder hadde trukket seg på grunn av en fagetisk klagesak. Dermed fikk Sentralstyrets arbeidsutvalg den vanskelige jobben med å finne en ny. Gunn, som da var en av tre nestledere, ble ansett som best egnet. Stilt overfor utfordringen brukte hun kun en time (!) på å få klarert dette med familie og arbeidsgiver.

Slik viste Gunn sin sporty innstilling, som vi skulle få glede av i flere år: Gunn ble frikjøpt til en 50 prosents lederstilling i Oslo, og pendlet fra hjemmet på Bømlo, samtidig som hun beholdt jobben – alt dette i en tid uten Internett og e-poster. Det var nok å ta fatt i – både nasjonalt og internasjonalt. Internt ble Psykologforeningens sekretariat profesjonalisert, og eksternt kjempet hun mot en utdanningsminister som ville kutte studielengden for profesjonsstudiet.

Hun deltok på konferanser og kongresser i inn- og utland, men vi hørte aldri en klage, selv om vi jo visste at hun helsemessig hadde sitt å slite med.

En person med stayerevne, kjapp i replikken, med klare oppfatninger og godt orientert. Slik husker vi denne flotte damen, som elsket kystkulturen og sitt nynorske språk, og som alltid var bunadspyntet ved våre store anledninger.

Gunn Scheen var et godt menneske, med stor arbeidskapasitet. Hun var nok opptatt av at hun ikke var landsmøtevalgt, men oppnevnt, selv om alle hadde tiljublet at hun trådte til da det trengtes. Derfor stilte hun til valg som leder på landsmøtet i 1993, og ble selvfølgelig enstemmig valgt. Men helsen var årsaken til at hun ikke tok gjenvalg, og gikk av i november 1995.

Gunns måte å stille opp på, på kort varsel vil bli stående som eksepsjonell i Psykologforeningens historie. Hennes innsats som leder, med pendling fra Bømlø i fire år, likeså. Takk Gunn!

Våre tanker går til familien, og vi lyser fred over hennes minne.

Sverre L. Nielsen, generalsekretær i Norsk Psykologforening 1990–2000

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 8, 2012, side 809